

Equipes Notre-Dame
Dievo Motinos Komandos
Lietuvoje

GAIRĖS

DIEVO MOTINOS KOMANDOMS

TURINYS

I – ĮVADAS	3
a) Ištakos	3
b) Dievo Motinos komandų pripažinimas	4
c) Tėvas Caffarel (Kafarelis)	4
d) Laiko ženklai	4
II – CHARTIJA	5
III – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ SUSIKŪRIMO MOTYVAI	5
a) Dievo Motinos komandų tikslas	6
b) Kodėl „komanda“?	6
c) Kodėl „Dievo Motinos“ komandos?	7
IV – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ DVASIA	7
a) „Ateik, sek mane“	7
b) Dievo Motinos komandų charizma	7
c) Santuokinis dvasingumas	7
d) Dievo Motinos komandų dvasingumas	8
e) Susirinę Kristaus vardu	8
f) Savitarpio pagalba santuokoje	8
g) Liudijimas	10
V – KĄ SIŪLO DIEVO MOTINOS KOMANDOS	11
a) Krikščioniškų porų bendruomenė	11
b) Vienybėje su Katalikų Bažnyčia	11
c) Komandų nariai, gyvenantys pasaulyje	12
VI – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ SIŪLAMOS PRIEMONĖS	12
A) Gairės gyvenimui	13
a) daryti pažangą Dievo meilėje	13
b) daryti pažangą artimo meilėje	13
c) Judėjimo kryptys, pateiktos tarptautiniuose susitikimuose	14
B) Siekiai	14
a) klausytis Dievo žodžio	15
b) asmeninė malda	16
c) sutuoktinių malda	16
d) „prisėdimas“	17
e) gyvenimo taisyklė	17
f) kasmetinės rekolekcijos	18
C) Komandos gyvenimas	18
a) Komandos susitikimas	19
b) Komandos gyvenimas tarp kas mėnesinių susitikimų	22
c) Metų peržvalga – paskutinis susitikimas	22
d) Įsipareigojimas	22

VII – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ STRUKTŪRA	22
A) Judėjimo Dvasia	22
B) Komanda	23
a) Atsakingoji pora	24
b) Kunigas – dvasinis patarėjas	24
C) Atsakomybės ir veiklos lygmenys	24
a) Sektorius	24
b) Regionas	25
c) Super-regionas	25
d) Sąveikos zona	26
e) Tarptautinė vadovaujanti komanda – ERI	26
f) Tarptautinė kolegija	27
g) Ypatingi atvejai	27
o Izoliuotas sektorius	27
o Izoliuotas regionas	27
h) Laikinos tarpinės struktūros	27
o Iki-regionas ir iki-sektorius	27
o Regioninė ir tarpregioninė koordinacija	28
VIII – JUDĖJIMO TARNYSTĖS	28
A) Atsakomybė: tarnystė	28
B) Sąveika	29
IX – NAUJOS KOMANDOS JUDĖJIME	29
A) Judėjimo plėtra	29
B) Informacija	30
C) Išbandymas	30
D) Kelionė su kitais	30
X – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ GYVENIMAS KAIP JUDĖJIMAS	31
A) Sektoriaus, regiono, super-regiono ir t. t. susitikimai	31
B) Ugdymo sesijos	31
C) Tarptautiniai susitikimai	31
XI – MISIJA	32
A) Judėjimo misija	32
B) Komandos narių misija	32
a) Misija judėjime	33
b) Misija Bažnyčioje	33
c) Misija pasaulyje	34
XII – NUORODOS	34
1 priedas. Kardinolo Feltin laiškas	36
2 priedas. Pripažinimo dekretas	38

I – ĮVADAS

Krikščioniškos poros, sujungtos Santuokos sakramentu, yra pašauktos sekti Kristų meilės, laimės ir šventumo keliu. Dievo Motinos komandos – Šventosios Dvasios dovana – siūlomos poroms visame pasaulyje, kad padėtų joms bręsti ir įgyvendinti santuokinį dvasingumą.

a) IŠTAKOS

Dievo Motinos komandos atsirado labai paprastai: 1938 metais tėvas Anri Kafarelis (Henri Caffarel), jaunas kunigas Paryžiuje, susitiko jauną moterį, kuri norėjo pasikalbėti apie savo dvasinį gyvenimą. Netrukus jis susitiko šios moters vyrą. Šie sutuoktiniai supažindino kunigą su dar trimis sutuoktinių poromis. Taip gimė planas reguliariai susitikti ir apmąstyti krikščionišką santuoką. 1939 m. vasario 25 d. šios keturios šeimos susitiko su tėvu Kafareliu ir taip gimė pirmoji Judėjimo komanda.

„1947 metais „pasibaigus karui porų grupelės tapo madingos ir jų daugėjo“. Tėvas Kafarelis bijojo, kad „poros gali būti gundomos atleisti vadžias naujai atsiradusios taikos euforijoje, ir grupės tuomet taptų vieta patogioms senoms draugystėms... Krizė... Ką daryti, kad krizė, su kuria susiduria mūsų grupės, vestų jas pirmyn? leškojau paaiškinimo, kaip šventumas klestėjo vienuoliniuose ordinuose, nors laiko tėkmėje jie susidūrė su įvairiausiomis išorinėmis ir vidinėmis krizėmis, ir supratau, jog vienas esminių jų stiprybės ir gyvybingumo veiksmų buvo jų regula. Paklausiau savęs, kodėl nepasiūlyti regulos susituokusiems krikščionims, norintiems dvasiškai tobulėti. Ne vienuolių regulą, bet susituokusių pasauliečių regulą.“

Anri Kafarelis, „Komandų pašaukimas ir kelionė“ (Roma, 1959)

Iš tėvo Kafarelis įkvėpimo ir bendro apmąstymo su pirmaisiais „Kafarelis grupių“ nariais palaipsniui išryškėjo metodas poroms, norinčioms gyventi gilesne meile Kristuje.

Grupių skaičius augo ir formavosi struktūra. Tėvas Kafarelis ir Judėjimo vadovai maldos dvasia parengė steigiamąjį dokumentą – „Dievo Motinos komandų Chartiją“. Ji apėmė esminius Judėjimo „Regulos“ elementus ir buvo paskelbta Paryžiaus šv. Augustino bažnyčioje 1947 m. gruodžio 8 d.

b) DIEVO MOTINOS KOMANDŲ PRIPAŽINIMAS

1960 metais Dievo Motinos komandų judėjimas pirmą kartą buvo oficialiai pripažintas Bažnyčios kardinolo Felcin'o, Paryžiaus arkivyskupo, laišku (2 priedas).

1975 metais Popiežiškoji pasauliečių reikalų taryba dekretu pripažino Dievo Motinos komandas kaip katalikišką asociaciją.

1992 metais Popiežiškoji pasauliečių reikalų taryba dekretu pripažino Dievo Motinos komandas kaip „Privačią tikinčiųjų asociaciją“.

c) TĖVAS KAFARELIS

Oficialiu Bažnyčios pripažinimu buvo patvirtintas tas reikšmingas darbas, kurį nuveikė tėvas Kafarelis ir kartu su juo keliavusios poros. Jis mirė Trusiūro mieste (Prancūzija) 1996 m. rugsėjo 18 d., būdamas 93 metų amžiaus.

Dievo Motinos komandų poros yra dėkingos tėvui Kafareliui už tai, kad jis padėjo joms geriau suprasti santuokos sakramento gelmę, įgalino jas atrasti mažų krikščioniškų bendruomenių šilumą ir įkvėpimą bei parodė kelią į kontempliaciją jų aktyviame gyvenime.

„Viena iš didžiausių figūrų, kurią Dievas davė Bažnyčiai šiame amžiuje.“

Kardinolas Liustigeris (1996 09 27)

d) LAIKO ŽENKLAI

Dievo Motinos komandų nariai gyvena šiandienos pasaulyje. Jie yra pasaulio dalis ir nori būti „raugu tešloje“. Dėl to jie turi būti atidūs laiko ženklams, kad gebėtų pamatyti naujas realijas ir porų poreikius. Jie taip pat turi ieškoti vilties ženklų pasaulyje, kuris, rodos, tampa vis priešiškesnis krikščionys ir kelia grėsmę esminėms santuokos ir šeimos vertybėms.

Dievo Motinos komandos neša šį vilties ženklą poroms Bažnyčioje ir pasaulyje.

„Asmens ir žmonių visuomenės apskritai bei krikščionių bendrijos gerovė glaudžiai susijusi su santuokinės ir šeimos bendruomenės klestėjimu. Todėl krikščionys drauge su kitais, aukštai vertinančiais šią bendruomenę, nuoširdžiai džiaugiasi, kad šiandien žmonės įvairiais būdais vis labiau puoselėja šią meilės bendrystę [...]“

Gaudium et spes, nr. 47

II – CHARTIJA

„Kas yra Dievo Motinos komanda?“ (1977) iš naujo apibrėžė Judėjimo idealą ir metodus, šiuolaikiškai tai pateikė ir išplėtojo komandos kaip bendruomenės sąvoką.

„Antrasis vėjas“ (1988) siekė „padėti komandoms atrasti naujus padrašinimo motyvus ir parodyti galimas kryptis Dievo Motinos komandų įkvėpimams įgyvendinti su antrojo vėjo vilties gyvybingumu“ („Antrasis vėjas“). Šis dokumentas taip pat pagilino kai kuriuos Dievo Motinos komandų charizmos aspektus, kurie iki tol nebuvo pakankamai aiškiai pateikti: meilės įkvėptas pasiaukojimas, žmogiška ir krikščioniška lytiškumo reikšmė, Dievo Motinos komandų kaip porų judėjimo misija Bažnyčioje ir pasaulyje.

Šv. Dvasios malonės ir įkvėpimo dėka Judėjimo atsinaujinimas tęsiasi. Tarp-tautinės vadovaujančios komandos ir Super-regiono susitikimo nariai po maldos ir apmąstymų nusprendė išleisti Pilnąsias Judėjimo gaires, paremtas ankstesniais dokumentais.

Šv. popiežius Jonas Paulius II savo apaštaliame laiške Tertio Millennio Adveniente prisimena, kad „Bažnyčios istorijoje visada būdavo glaudžiai susipynę 'nauja' ir 'sena'. 'Nauja' išauga iš 'sena', o 'sena' su-randa pilnesnę raišką tame, kas 'nauja'“

Tertio Millennio Adveniente, nr. 18

Kaip tik sekant šiais Popiežiaus žodžiais trečiojo krikščioniškosios eros tūkstantmečio aušroje buvo sukurtas ir išleistas dokumentas „Dievo Motinos komandų gairės“.

III – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ SUSIKŪRIMO MOTYVAI

Dievo Motinos komandos esti tam, kad padėtų sutuoktiniams atrasti Santuokos sakramento turtus ir įkūnyti santuokinį dvasingumą. Šios poros savo pavyzdžiu liudija krikščioniškos santuokos svarbą Bažnyčioje ir pasaulyje.

Dievo Motinos komandos – tai santuokinio dvasingumo sąjūdis katalikų Bažnyčioje; į jį įsitraukia susituokusios poros, kurios tiki krikščioniškosios santuokos idealu ir nori:

- likti ištikimos savo Krikšto pažadams;
- į savo gyvenimo centrą statyti Kristų;
- santuokinį ir šeiminių gyvenimą grįsti evangeliniu pamatu;
- pažinti Dievo valią vyrui ir moteriai, kad ją įvykdytų;
- savo gyvenimu liudyti Dievo meilę;
- perteikti Kristaus žinią pasauliui;
- liudyti krikščioniškas vertybes socialinėje ir darbo aplinkoje;
- aktyviai remti Bažnyčią, vyskupus ir dvasininkiją;
- bendradarbiauti su Dievu ir tarnauti kitiems;
- propaguoti santuokinį ir šeiminių gyvenimą visuomenėje.

Gera pažindamos krikščioniško gyvenimo sunkumus, suvokdamos savo silpnybes ir savo pastangų nepakankamumą, šios poros pasitiki parama tų, kurie siekia to paties idealo ir įsipareigoja suformuoti „komandą“.

a) DIEVO MOTINOS KOMANDŲ TIKSLAS

Sąjūdžio tikslas – padėti sutuoktiniams gyventi santuokos sakramento pilnavėje.

„Dievo Motinos komandų esminis tikslas – padėti poroms siekti šventumo: nieko daugiau ir nieko mažiau.“

Tėvas Anri Kafarelis

b) KODĖL „KOMANDA“?

- nes šis žodis geriausiai išreiškia dvasią ir vienybę, kurių reikia siekiant bendro tikslo;
- nes jos nariai stengiasi padėti vieni kitiems, atsižvelgdami į kitų narių poreikius, siekti pažangos dvasiniame ir žmogiškame gyvenime.

c) KODĖL „DIEVO MOTINOS“ KOMANDOS?

Sąjūdį globoja Dievo Motina, nes būtent Marija veda mus link savo Sūnaus, Kristaus, kuris yra komandos narių dvasinio gyvenimo centras. Dėl savo atsidavimo Dievo valiai Marija yra tobulas klusnumo Šventajai Dvasiai pavyzdys, kuriuo turėtų sekti sutuoktinių poros.

IV – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ DVASIA

a) „ATEIK, SEK MANE“

Kristus taip kreipiasi į visus pakrikštytuosius (krikščionis), kviesdamas juos būti atvirus Jo meilei ir ją liudyti. Šis kvietimas taip pat yra skiriamas ir sutuoktinių porai: jie yra skatinami atrasti Dievą santuokinės meilės širdyje. Taip žmogiškoji meilė tampa dieviškosios meilės atvaizdu.

b) DIEVO MOTINOS KOMANDŲ CHARIZMA¹

Dievo Motinos komandos, santuokinio dvasingumo sąjūdis, yra suprantamas kaip Dievo dovana Bažnyčiai ir pasauliui.

c) SANTUOKINIS DVASINGUMAS

Poros gyvenimas krikščioniškoje santuokoje yra pažymėtas sakramento veikimu ir dėl jų gilaus atsidavimo vienas kitam tampa Dievo malonės ženklai. Santuokinės meilės šaltinis yra Dievo meilė. Šio santykio centre gimsta santuokinis dvasingumas.

Poros auga santuokiniame dvasingume ieškodamos Dievo akivaizdos, trokšdamos pažinti ir įvykdyti Dievo valią kasdieniniame gyvenime. Dieviškoji meilė pasireiškia per žmogiškąją meilę, kai kasdienybę užpildo tarpusavio rūpestis, parama ir absoliuti ištikimybė, supratimas, pagarba vienas kitam bei širdies ir proto harmonija. Kai net paprasčiausi darbai yra daromi su meile, tuomet poros gyvenimo centre atsiranda Viešpats, o dvasingumas virsta gyva tikrove.

Susituokusi pora nori gyventi šiuo dvasingumu kiekvieną dieną. Kartais tai yra kova dėl meilingo tarpusavio sutarimo, lydima klaidų, ir tuomet žmonės neišvengia sužeidimų, bet jie nuolat stengiasi išeiti iš savęs ir pasiekti kitą; būtent tokiais momentais jie susitinka Kristų.

¹ Žodis „charizma“ yra kilęs iš graikų kalbos ir reiškia „laisva dovana“. Jis turi tą pačią šaknį kaip ir žodis „malonė“. Malonė yra Dvasios dovana. Išskirtinės malonės, vadinamos charizmomis, yra dovanos, naudotinos dėl bendrojo gėrio.

„Egzistuoja santuokinis dvasingumas, suteikiantis kryptį susituokusiųjų gyvenimui. Dievo Motinos komandos duoda jums priemonės jam pasiekti.“

Tėvas Manuelis Iceta, „Link šeimos dvasingumo“

d) DIEVO MOTINOS KOMANDŲ DVASINGUMAS

Pasmę konkrečioms gyvenimo keliams suteikia Šventoji Dvasia, duodama nuojautą, kuri „atveria“ tai, kas buvo sunkiai suprantama žmogaus protui, ir parodydama kryptį, kuri perkeičia gyvenimą į nuolatinę bendrystės su Dievu paiešką.

e) SUSIRINĖ KRISTAUS VARDU

Pasmę konkrečioms gyvenimo keliams suteikia Šventoji Dvasia, duodama nuojautą, kuri „atveria“ tai, kas buvo sunkiai suprantama žmogaus protui, ir parodydama kryptį, kuri perkeičia gyvenimą į nuolatinę bendrystės su Dievu paiešką.

„Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.“

Mt 18, 20

Komanda yra daugiau nei vien tik žmonių bendruomenė; ji susitinka Kristaus vardu. Kai Kristus pasirodė mokiniams po Prisikėlimo, Jo žodžiai leido jiems suprasti Raštus ir išgirsti Jo žinią. Kai susitinkame, Kristus yra su mumis. Kai susirenkame Jo vardu, mūsų tikėjimą maitina ir augina Jo Dvasia.

f) SAVITARPIO PAGALBA

Pasmę konkrečioms gyvenimo keliams suteikia Šventoji Dvasia, duodama nuojautą, kuri „atveria“ tai, kas buvo sunkiai suprantama žmogaus protui, ir parodydama kryptį, kuri perkeičia gyvenimą į nuolatinę bendrystės su Dievu paiešką.

„Nešiokite vieni kitų naštas.“

Gal 6, 2

Normalu, naudinga ir skatintina prašyti draugų pagalbos; tad ir komandos poros padeda viena kitai materialiuose ir dvasiniuose dalykuose.

Jos stengiasi patenkinti keturis broliškos meilės poreikius: 1) duoti; 2) priimti; 3) paprašyti ir 4) mokėti atsakyti (tai sunkiausia).

SAVITARPIO PAGALBA SANTUOKOJE

Santuoka yra nuolatos evoliucionuojanti sąjunga nuo to momento, kai sutuoktiniai ištaria vienas kitam „taip“, iki sugrįžimo pas Tėvą. Sutuoktinių meilė gilės, jei savitarpio parama taps jų kasdienio gyvenimo dalimi. Tokiu būdu kiekvienas sutuoktinis galės augti, įnešdamas į šiuos santykius geriausias savo skirtingumus ir papildomas savybes.

SAVITARPIO PAGALBA KELYJE Į ŠVENTUMĄ

Santuoka yra nuolatos evoliucionuojanti sąjunga nuo to momento, kai sutuoktiniai ištaria vienas kitam „taip“, iki sugrįžimo pas Tėvą. Sutuoktinių meilė gilės, jei savitarpio parama taps jų kasdienio gyvenimo dalimi. Tokiu būdu kiekvienas sutuoktinis galės augti, įnešdamas į šiuos santykius geriausias savo skirtingumus ir papildomas savybes.

Sutuoktinių poros, įsijungiančios į Dievo Motinos komandas, trokšta:

- pasiekti gilesnį vienybės su Dievu pojūtį;
- siekti šventumo per santuokinį ir šeiminių gyvenimą bei tame gyvenime.

Norėdamos gyventi didesnėje harmonijoje su Dievu ir pažinti Jo valią, susituokusios poros turi suderinti savo gyvenimą su Evangelija.

Poros komandoje kartu stengiasi geriau suprasti Dievo Žodį, jį praktikuoti savo gyvenime ir remia viena kitą kelyje į Kristaus paskelbtą karalystę.

SAVITARPIO PAGALBA MALDOJE

„Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks.“

Mt 18, 19

Paguosti šiuo Kristaus buvimo su jais pažadu, Dievo Motinos komandų nariai džiugiai ir pasitikėdami meldžiasi vienas su kitu ir vienas už kitą.

Magnificat yra bendra Dievo Motinos komandų malda, kalbama kasdien bendrystėje su visais Sąjūdžio nariais ir užtariant viso pasaulio sutuoktinių poras.

SAVITARPIO PAGALBA TIKĖJIMUI PAGILINTI

Be gyvo tikėjimo negali būti krikščioniško gyvenimo, lygiai taip pat tikėjimas negali gyvuoti ir augti be studijų ar meditacijos. Praktikoje matome, kad daugelis krikščionių porų liaujasi studijuoti ir medituoti: kartais dėl to, kad nesupranta šių dalykų prasmės, kartais dėl to, kad pritrūksta laiko, vadovavimo ir mokymo. Jų tikėjimas lieka nebrandus, silpnas, o Dievo valios ir Bažnyčios mokymo pažinimas – paviršutiniškas ir nepilnas.

Komandos poros stengiasi pagilinti savo religinį pažinimą; jos siekia šio tikslo su kitais komandos nariais, padedami dvasios patarėjo.

SAVITARPIO PAGALBA ĮVAIRIAIS SANTUOKINIO GYVENIMO ETAPAIS

Sutuoktinių porų poreikiai ir siekiai skiriasi, nelygu jų amžius ir santuokinio gyvenimo stažas, tad Dievo Motinos komandos privalo į tai atsižvelgti.

Pirmaisiais santuokinio gyvenimo metais pora bando atrasti santuokos įžadų potekstę. Jai reikia „gimti“ palaikančioje bendruomenėje. – Dievo Motinos komandos gali sukurti tokią išplėstinės šeimos atmosferą: teikti šilumą, paramą ir pagalbą.

Vėliau santuokinės meilės idealas patiria išbandymą. Susidūrus su šeimos, darbovietės, neužtikrintumo darbe poreikiais, vis labiau materialėjančios visuomenės įtampomis, poroms reikia vietos, kur jos galėtų dalytis tuo, kas vyksta jų gyvenime, ir nauju žvilgsniu pažvelgti į tuos įvykius. – Komandos supratimas ir patirtis leidžia porai atvirai ir su pasitikėjimu dalytis savo rūpesčiais ir atradimais.

Po to ateina „gyvenimo ruduo“: ilgas grįžimas į sutuoktinių santykį. Šis laikas gali būti atsinaujinimo ir asmeninio augimo metas. Jis gali būti ir sunkumų bei esminių permainų metas, kai patiriame išėjimą į pensiją, ligas, antrosios pusės mirtį. – Poros krikščioniškojo gyvenimo pagilinimas komandoje praturtins paskutiniuosius bendro gyvenimo metus.

g) LIUDIJIMAS

*„Apaštalų darbų knygoje apie pirmuosius krikščionis sakoma:
„Visi įtikėjusieji buvo vienos širdies ir vienos sielos.“*

Apd 4, 32

Dievo Motinos komandos tiki, kad kiti sutuoktiniai gali būti patraukti prie Kristaus ir priimti Santuokos sakramentą, jeigu jie matys, jog krikščionių poros tikrai myli viena kitą, viena kitai padeda ieškoti Dievo ir tarnauti broliams bei seserims.

Poroms, ieškančioms tikrosios santuokinio gyvenimo prasmės, komandų broliškumas ir savitarpio pagalba bus paramos ir padaršinimo šaltinis.

V – KĄ SIŪLO DIEVO MOTINOS KOMANDOS

Dievo Motinos komandos trokšta padėti poroms labiau gyventi pagal Evangeliją, atsiremiant į kitus komandos narius ir semiantis jėgų iš Sąjūdžio kaip višumos.

a) KRIKŠČIONIŠKŲ PORŲ BENDRUOMENĖ

Dievo Motinos komandos kiekvienai porai siūlo:

- krikščionišką gyvenimo būdą šiandienos pasaulyje;
- metodus, padedančius gyventi pagal Kristaus mokymą;
- bendruomenę, siekiančią to paties idealo;
- dvasinę, žmogišką ir materialią savitarpio pagalbą;
- galimybę kartu studijuoti ir reflektuoti, o per tai pagilinti tikėjimą ir teisingai formuoti sąžinę;
- gaires, padedančias tobulėti Dievo bei artimo meilėje;
- struktūrą, kuri gaivina ir skatina Sąjūdžio vienybę visame pasaulyje;
- Santuokos sakramentu sujungtų krikščioniškų porų bendruomenę, palydimą dvasios patarėjo.

Tad Dievo Motinos komanda yra Santuokos sakramentu sujungtų porų bendruomenė, kuri susirenka „Kristaus vardu“ ir nori padėti savo nariams geriau atsiliepti į Kristaus kvietimą.

b) VIENYBĖJE SU KATALIKŲ BAŽNYČIA

Dievo Motinos komandos skatina savo narius gilinti jų meilę Bažnyčiai ir vienas kitam padėti tapti aktyviais Dievo Tautos piliečiais bendrystėje su jos ganytojais.

Bažnyčios vadovai ne sykį ragino jas puoselėti krikščioniškosios santuokos idealą.

„Ačiū, kad nepaliekate mūsų vieny skelbti meilės grožį ir vieningos bei vaisingos poros didingumą. Dėkoju jums visiems Bažnyčios ganytojų vardu. Jūsų užduotis itin svarbi, nes jūs esate svarus Bažnyčios patikimumo garantas.“

Kardinolo Danneels kalba, minint 40-ąsias Belgijos Chartijos metines

c) KOMANDŲ NARIAI, GYVENANTYS PASAULYJE

„Meilė kantri, meilė maloninga, ji nepavydi; meilė nesididžiuoja ir neišpuiksta. Ji nesielgia netinkamai, neieško savo naudos, nepasiduoda piktumui, pamiršta, kas buvo bloga.“

1 Kor 13, 4–5

Dievo Motinos komandų poros siekia paliudyti, jog santuoka – tai meilės, laimės, šventumo ir žmogiškosios pilnatvės šaltinis. Gyvendamos pasaulyje pagal Evangelijos vertybes, jos veikia visuomenės gyvenimą lyg raugas tešloje.

Susituokusioms poroms šiandien reikia kitų porų liudijimo apie ilgalaikę meilę bei jos ateities perspektyvą. Tai krikščioniškosios santuokos bruožas nuo pat Jėzaus laikų. Dievo Motinos komandų poros nori būti šios meilės ir krikščioniškosios santuokos liudytojomis, kad taptų vilties ženklų savo broliams ir seserims.

VI – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ SIŪLAMOS PRIEMONĖS

Dievo Motinos komandos neprimeta kokio nors konkretaus dvasingumo savo nariams. Jos tik nori padėti poroms įsipareigoti sekti Kristaus nubrėžtu keliu. Šiam tikslui pasiūloma:

- Gyvenimo gairės;
- Susitikimai;
- Komandos gyvenimas.

Poros, kurios norėtų šiuos metodus paversti savo gyvenimo dalimi, turėtų nepamiršti šių trijų punktų:

- **Palaiptis augimas:** Viešpats priima mus tokius, kokie esame; kiekvienas mūsų turėtų norėti eiti dvasinio augimo keliu.
- **Asmeninis augimas:** pažanga yra individuali ir tinkama kiekvienai porai; kiekviena turės savo spartą ir savitą būdą Sąjūdžio pasiūlymams įgyvendinti.
- **Veiksmas:** nei žmogus, nei pora neatsivers, jeigu troškimo daryti pažangą nepavers tiksliais ir aiškiai apibrėžtais veiksmais.

A) GAIRĖS GYVENIMUI

Augti Dievo meilėje – užmojis visam gyvenimui. Dievo Motinos komandos savo nariams siūlo tokias gyvenimo gaires:

a) daryti pažangą Dievo meilėje:

- skiriant ypatingą vietą maldai savo gyvenime;
- reguliariai skaitant Dievo Žodį ir stengiantis pagal jį gyventi;
- nuolat gilinant tikėjimo žinias;
- dažnai priimant sakramentus, ypač Eucharistiją;
- stengiantis labiau pažinti ir praktikuoti krikščioniškąją askezę²;

b) daryti pažangą artimo meilėje:

- tikrai padedant vienas kitam – įsiklausyti, kalbėtis ir dalytis – visose gyvenimo srityse, ypač dvasiniuose dalykuose;
- nuolat rūpinantis žmogiškuoju ir krikščioniškuoju savo vaikų auklėjimu;
- praktikuojant dosnų svetingumą;
- praktiškai paliudijant Kristaus meilę darbais Bažnyčioje ir visuomenėje;

² Askežė: terminas, kilęs iš graikų kalbos žodžio, kuris reiškia „mankštintis“, t. y. daryti pratimus, kad išlaikytum gerą sveikatą. Panašiai ir krikščionių sutuoktinių poros santuokiniame ir šeiminiame gyvenime turi progą praktikuoti askežę, tai reiškia – „ugdyti nesavanaudišką meilę“. Dievo Motinos komandos siūlo tam tikrus būdus, kurie palengvina šias nesavanaudiškos meilės lavybas. „Kiekvienas varžybos dalyvis nuo visko susilaiko; jie taip daro norėdami gauti vystantį vainiką, o mes – nevystantį.“ (1 Kor 9, 25)

c) Judėjimo kryptys, pateiktos tarptautiniuose susitikimuose:

Tarptautiniuose susitikimuose Judėjimas siūlo prioritetines kryptis keleriems metams į priekį. Šios kryptys nustatomos stebint tikrovę ir porų poreikius ir tam pa bendros visiems Judėjimo nariams.

B) SIEKIAI

Kad pora galėtų eiti dvasinio ir žmogiško augimo kryptimi, reikia loginio plano ir priemonių, kurios padėtų jai ištikimai šio plano laikytis.

„Patirtis rodo, kad gairės be tikslų pritaikymo punktų greičiausiai liks negyva raide.“

Kas yra Dievo Motinos komanda?

Dievo Motinos komandos šiuos punktus vadina „**siekiais**“.

Siekiai – esminis Judėjimo bruožas. Jie nėra atliktini uždaviniai, bet vidinės nuostatos, kurias reikia pažadinti ir suvokti, kad galėtume praktikuoti naują gyvenimo būdą. Šie siekiai – disciplinuojantis veiksnys, kuris padeda sutuoktiniams taikyti Evangeliją kasdienybėje.

Ištikimybė šiems šešiams siekiams palaipsniui keis sutuoktinius, ves juos į gilesnį santuokinį dvasingumą, kuris patrauks arčiau Dievo, vienas kito ir kitų žmonių.

Nariai laisvai priima šiuos siekius ir įsipareigoja stengtis juos įgyvendinti.

Sprendimas padaryti šiuos siekius savo gyvenimo dalimi kyla iš širdies ir konkrečių valios pastangų.

Per pastangas, kurių reikalauja kiekvienas šių siekių, poros labiau atsiveria Šventajai Dvasiai, kuri veikia jose ir leidžia joms augti.

Iš kiekvieno sutuoktinio ir jų poros šie siekiai pareikalauja įsipareigojimo, kurio kartais būna sunku laikytis. Siekiai nėra priverstinai primetami; nariai patys savanoriškai įsipareigoja juos praktikuoti. Kai esi vienas, kyla pagundos mesti, nebesistengti; todėl kiekvienas asmuo šaukiasi sutuoktinio ir komandos paramos ir padrąsinimo.

Siekiai – tai kvietimas:

- reguliariai klausytis **Dievo žodžio**;
- kasdien atsigręžti į Dievą tylioje maldoje (**asmeninė malda**);
- kasdien melstis poroje (**santuokinė malda**), o jei įmanoma – ir su vaikais (**šeimoms malda**);
- rasti laiko kas mėnesį nuoširdžiam dialogui su antrąja puse (**poros pokalbiui**);
- pasirinkti konkrečius punktus, kurių norite siekti (**gyvenimo taisyklę**);
- kasmet atlikti **rekolekcijas**.

a) DIEVO ŽODŽIO KLAUSYMASIS – reguliariai „klausytis“ Dievo žodžio

„Dievo žodis yra gyvas, veiksmingas, aštresnis už bet kokį dviašmenį kalaviją.“

Žyd 4, 12

Dievas kalbasi su mumis, nes Jis mus myli. Jis nori užmegzti meilės ryšį su kiekvienu iš mūsų – įeiti į santykį kaip asmuo su asmeniu. Jis kalba, kad Jį pažintume, kad atskleistų mums savo didįjį meilės planą, kad perteiktų mums savo mintis, praneštų savo valią ir pasiūlytų mums savo Sandorą.

Dievas kalba per Šv. Raštą, per kūrinių, įsiverždamas į žmonijos istoriją, per pranašus, o labiausiai – per savo Sūnų Jėzų.

Reguliarus Šv. Rašto skaitymas leidžia komandų nariams ne tik pažinti Dievą, bet ir patiems giliau įsišaknyti Evangelijoje. Per tai kiekvienas sutuoktinis įeina į tiesioginį santykį su Kristaus asmeniu. Šis santykis – tai bet kokio dvasinio gyvenimo kolona, nes „nepažinti Raštų reiškia nepažinti Kristaus“ (šv. Jonas Paulius II).

Kūrybiškas Dievo žodis – tai nepakeičiamas motyvacijos ir energijos šaltinis mūsų asmeniniam ir santuokiniam dvasiniam augimui ir geresnio pasaulio kūrimui.

Todėl Dievo Motinos komandos ragina kiekvieną narį kasdien skirti laiko Dievo žodžio (ypač Evangelijos) skaitymui ir apmąstymui tyloje, kad geriau suprastų, ką Dievas nori jam pasakyti per Šv. Raštą.

b) **ASMENINĖ MALDA** –
kasdien atsigręžti į Dievą tylioje maldoje

„**B**ūkite atsidėję maldai, budėkite su ja dėkodami.“

Kol 4, 2

Esame pašaukti skirti laiko Viešpačiui, glaudžiai bendrystei su Juo ir buvimui Jo akivaizdoje.

Kasdieninė malda ugdo mūsų gebėjimą klausytis Dievo. Ji reiškia laiko skyrimą pabūti vieniems su mus mylinčiu Dievu. Tai metas, kai „širdis klausosi (Dievo) širdies“, atpažįsta ir priima jai skirtą Dievo planą.

Nėra griežtų maldos taisyklių: kiekvienas žmogus nusprendžia kada, kur ir kaip melsis. Šios gilios vienybės su Dievu ugdymui svarbiausi dalykai yra ištvermė ir reguliarumas.

„**Ž**odžiai kontempliuojant nėra samprotavimas, bet šakos meilės ugniai kurstyti.“

KBK, 2717

c) **SANTUOKINĖ MALDA** –
kasdien kartu melstis vyrui ir žmonai, jei įmanoma – ir su visa šeima, „kad jie būtų viena, kaip mes esame viena: aš juose ir tu manyje...“ (Jn 17, 22–23).

Kristus ypatingu būdu yra su pora, kai sutuoktiniai meldžiasi kartu. Jie ne tik atnaujina savo „taip“ Dievui, bet ir pasiekia tokią vienumo gelmę, kokia gali atsirasti tik iš širdžių ir valios sąjungos per santuokos sakramentą.

Santuokinė malda tampa bendra dviejų atskirų maldų išraiška, natūraliai gimstanti bendro gyvenimo eigoje. Jeigu vyras ir žmona turi savitus maldos stilius, svarbu, kad jie išmoktų bendro maldos būdo ir taip atrastų bei patirtų naują santuokinio gyvenimo matmenį. Bendra malda bus lengvesnė, tikresnė ir gilesnė, jei abu sutuoktiniai reguliariai klausosi Dievo žodžio ir praktikuoja kontempliatyviają maldą.

Šios kasdieninės bendros maldos dalimi gali būti ir *Magnificat*, bendroji Dievo Motinos komandų malda.

Susilaukus vaikų svarbu paskirti atskirą laiką ir šeimos maldai. Šeima – pirmoji vaikų mokykla. Tėvai turi jiems perduoti tikėjimą ir padaryti namus tokia vieta, kurioje jiems lengva susidraugauti su malda. Augantys vaikai galbūt panorės pabūti su Dievu vieni, tačiau kai kuriems norėsis ir bendro maldos laiko šeimoje, pvz., prieš valgį.

d) **POROS POKALBIS** –
kas mėnesį skirti laiko poros tarpusavio dialogui

„**P**akluskite vienas kitam iš pagarbos Kristui.“

plg. Ef 5, 22

Poros pokalbis palaipsniui padeda sutuoktiniams atsiverti vienas kitam.

Tai metas, kai vyras ir žmona ramiai ir tiesoje kalbasi tarpusavyje, būdami Viešpaties akivaizdoje. Metas, kai pora gali išreikšti savo jausmus, išsakyti mintis, o tai leidžia jiems geriau vienas kitą pažinti ir vienas kitam padėti. Tai proga peržvelgti praeitį, aptarti santuokinį ir šeimos gyvenimą, kurti planus ateičiai ir pasikalbėti apie gyvenimo idealą.

Poros pokalbis neleidžia į santuokinį gyvenimą įsibrauti rutinai, atjaunina ir atgaivina meilę bei santuoką. Poros, pradėjusios jį praktikuoti, greitai įsitikina šio metodo verte ir jį brangina. Šiame susijime jos atranda galimybę labiau pamilti vienam kitą.

Pageidautina poros pokalbį pradėti malda ar trumpa tyla, kad įsisąmonintume Dievo esatį. Tyla pagilina mintis, kurias kiekvienas nori pasakyti kitam, priartina juos prie Dievo ir sukuria jaukią atmosferą pasidalijimui.

e) **GYVENIMO TAISYKLĖ** –
pasirinkti asmeninius siekius

„**N**uoširdžiai mylėkite vienas kitą broliška meile, lenktyniaukite tarpusavio pagarba.“

plg. Rom 12, 10

Gyvenimo taisyklė apima vieną ar kelis punktus, į kuriuos kiekvienas sutuoktinis nusprendžia sutelkti visas savo pastangas, kad galėtų eiti pasirinktu augimo keliu ir džiugiai atsiliptų į Dievo pašaukimą mylėti.

Gyvenimo taisyklė padeda sutuoktiniams nuosekliau laikytis jiems skirtą Dievo plano (ir atskirai, ir poroje). Tai vienas ar keli praktiški žingsniai, kurių jie imasi siekdami pažangos dvasiniame ir žmogiškame augimo kelyje. Tam nebūtinai dauginti pasiryžimų, bet verčiau žingsnis po žingsnio, atkakliai dilinti kai kurias silpnynes ar tobulinti gerąsias savybes.

Kai apmąstome įvairius savo krikščioniško asmeninio, santuokinio ir šeimos gyvenimo aspektus, pamatome tiesą apie save ir atpažįstame kliūtis Dievo valios vykdymui.

Dvasinio gyvenimo pažanga nėra nenutrūkstama kelionė: mums nuolat tenka ją pradėti iš naujo. Todėl būtina reguliariai peržvelgti savąjį Gyvenimo taisyklę.

f) **KASMETINĖS REKOLEKCIJOS –**
kasmet dalyvauti rekolekcijose

„Eikite sau vieni į negyvenamą vietą ir truputį pailsėkite.“

Mk 6, 31

Komandų nariai yra skatinami skirti pakankamai laiko kasmetinėms porų rekolekcijoms, kad galėtų apmąstyti savo gyvenimą Viešpaties akivaizdoje.

Rekolekcijos – tai ypatingas laikas sustoti, įsiklausyti ir melstis. Tai proga dvasiškai pasikrauti, taip pat metas iširti save, savo gyvenimą ir ypač – dvasinio augimo kryptį.

Dažnai tai yra ir galimybė aiškiau suvokti Dievo mąstyseną, kurią kasdieniame gyvenime pamatome tik probėgšmais, paviršutiniškai ir fragmentiškai, kai skaitome Dievo žodį.

Komandų poros yra skatinamos pasinaudoti rekolekcijų atmosfera savęs atnaujinimui. Jos yra kviečiamos palikti savo namus ir darbus, klausytis Dievo ir atpažinti jiems abiem skirtąjį Dievo planą.

C) KOMANDOS GYVENIMAS

Komanda nėra savitiksliis darinys; jos tikslas – tarnauti savo nariams, leidžiant jiems:

- patirti ypatingus bendros maldos ir dalijimosi momentus;
- veiksmingai padėti vienas kitam keliauti Viešpaties link ir liudyti Jo veikimą.

Kiekvienos krikščioniškos bendruomenės gyvenime galima skirti tris fazes:

- Bendruomenė su Kristumi atsigręžia į Tėvą, kad priimtų Jo meilę;
- Bendruomenė dalijasi šia meile Kristuje: „Visi įtikėjusieji buvo vienos širdies ir vienos sielos“ (Apd 4, 32);
- Bendruomenė, pajudinta Kristaus Dvasios, siunčia savo narius atskleisti šią meilę pasauliui.

Nė viena pora nėra verčiama įsijungti į komandą ir joje pasilikti. Tačiau tu, kurie pasilieka, prašoma būti ištikimais: kitoms poroms, tarpusavio paramos praktikoms ir Judėjimo formavimo būdams; taip pat būti aktyviems Judėjime ir likti ištikimais Dvasiai.

a) **KOMANDOS SUSITIKIMAS**

Komandos susitikimas yra svarbus momentas šios mažos bendruomenės gyvenime.

Tai dalijimosi metas broliškos meilės atmosferoje. Tarpusavio meilė yra reikli ir negali atsirasti iš pasyvios nuostatos. Dalijimuisi reikia tarpusavio pasitikėjimo ir kiekvieno komandos nario diskretiškumo.

Komanda susitinka kartą per mėnesį kurios nors poros namuose. Svarbu, kad dalyvautų visi komandos nariai, kurdami harmoningą santykį ir išlaikydami komandos vienybę.

Susitikimą sudaro penkios dalys ir kiekvienai jų reikia skirti pakankamai laiko:

- valgymas;
- bendras pasidalijimas;
- bendruomeninė malda;
- pasidalijimas siekiais;
- pasikeitimas įžvalgomis apie studijuojamą temą.

o **Valgymas**

„Jie kasdien sutartinai buvodo Šventykloje, o savo namuose tai vienas, tai kitas laužydavo duoną, su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi.“

Apd 2, 46

Susitikimas dažniausiai prasideda nuo valgymo. Svarbu, kad maistas būtų paprastas. Kiekviena pora galėtų atsinešti lėkštę maisto, kad šeiminkai galėtų ramiai jaustis, jeigu neturi laiko ar materialių išteklių ruošti vaišes.

o **Bendras pasidalijimas**

„*Visų pirma turėkite apšiai meilės vieni kitiems, nes meilė uždengia nuodėmių gausybę.*“

1 Pt 4, 8

Šis mėnesinis susitikimas yra ypatingas tarpusavio pagalbos metas. Pasidalijimas gali prasidėti valgant. Tai metas, kai poros gali kalbėtis apie svarbius įvykius jų gyvenime po paskutinio susitikimo. Jos dalijasi savo kasdienio gyvenimo rūpesčiais, įsipareigojimais Bažnyčioje, savo džiaugsmiais, lūkesčiais ir problemomis. Tik atidžiai įsiklausant į kiekvieną žmogų gali augti tikra tarpusavio meilė. Šiame susitikime atsispindi esama komandos narių, susirinkusių kartu, būseną.

o **Bendruomeninė malda**

„*Jėzus pasakė jiems palyginimą, kaip reikia visuomet melstis ir nepaliauti.*“

Lk 18, 1

„*Malda yra asmeniškasis individo ir bendruomenės pokalbis su Dievu.*“

Šv. Jonas Paulius II, *Darbotvarkė trečiajam tūkstantmečiui*

Malda yra esminis elementas kiekvienos komandos gyvenime. Ji yra kiekvieno susitikimo centras ir viršūnė, o kartais gali virsti ir Eucharistijos šventimu (jei reikia, gavus leidimą).

Malda pradeda Šventojo Rašto ištraukos skaitymu, palydimu tylos, kurioje priimame ir medituojame Viešpaties žodį. Po to kiekvienas išreiškia savo mintis apie tekstą maldos forma. Dievas kalba mums mūsų brolių ir seserų balsu. Tyla po kiekvieno meditacijos momento taip pat yra malda. Tokiu būdu mes klausomės Žodžio mažojoje „bažnyčioje“, kurią sudaro komanda.

Po meditacijos ir pasidalijimo komandos nariai išsako savo maldavimus, į šią maldą gali įsijungti kiekvienas: dėkoti, prašyti apšvietimo, stiprybės, atleidimo ar užtarimo.

Maldos laikas užbaigiamas liturgine malda: *Tėve Mūsų, Magnificat* ar himnu.

o **Pasidalijimas siekiais**

„*Nuskaidrinę savo sielas klusnumu tiesai ir siekdami neveidmainiškos brolių meilės, karštai iš širdies mylėkite vieni kitus.*“

1 Pt 1, 22

Šis pasidalijimas yra dvasinės tarpusavio pagalbos metas, prisiėmimas atsakomybės už kitus, o iš to kyla trys galimi elementai:

- ištvėringas Dievo valios ieškojimas;
- tiesos apie save paieškos;
- dalijimosi ir bendrystės patirtis.

Kiekvienas komandos narys yra kviečiamas dalytis praėjusio mėnesio siekių patirtimi.

Pasidalijimas siekiais nėra nei sąžinės peržvalga, nei ataskaita apie sėkmes ir nesėkmes, bet peržvalga pastangų, kurių reikia norint daryti pažangą dvasiniame gyvenime.

Kiekvienas komandos narys yra skirtingose dvasinio gyvenimo pakopose ir eina savu tempu. Svarbu priimti šią įvairovę, kad kiekvienas galėtų dalytis laisvai, atvirai ir su pasitikėjimu. Kiekvieno jų patirtis, pažanga ar sunkumai gali padėti kitiems jų dvasinėje kelionėje.

Pasidalijimas siekiais eina po bendruomeninės maldos ir semiasi naudos iš atmosferos, kurią sukuria malda.

o **Pasikeitimas įžvalgomis apie studijų temą**

Kiekvienai krikščioniškai susituokusiai porai būtina didinti ir gilinti savo tikėjimo pažinimą. Tą padeda padaryti aptariama tema.

Temos nėra vien intelektinė, bet ir dvasinė veikla, įkvėpta Šventosios Dvasios. Kiekvieną temą narys studijuoja asmeniškai, pasidalija įžvalgomis su savo antrąja puse prieš susitikimą, o susitikimo metu išsako savo nuomonę visiems. Išsakytos

mintys padeda pagilinti tikėjimą ir daro poveikį kiekvieno nario gyvenimui. Pasi-dalijimas požiūriais suteikia galimybę ugdyti ir formuoti savo sąžinę.

Susitikimą galima užbaigti bendraja Judėjimo malda *Magnificat*, kurią koman-dų nariai įsipareigoja kasdien kalbėti bendrystėje su visų komandų nariais visa-me pasaulyje.

b) KOMANDOS GYVENIMAS TARP KASMĖNESINIŲ SUSITIKIMŲ

Komandos gyvenimas neapsiriboja kasmėnesiniu susitikimu. Malda vienybė-je su kitais komandos nariais ir jų intencijomis, dialogas, dalijimasis ir tarpusavio pagalba (dvasinė ir materialinė) tęsiasi visą mėnesį pagal komandos susitarimą. At-sakingosios poros funkcija – užtikrinti komandos gyvenimo tąsą.

Svarbu, kad komandos šeimų vaikai turėtų naudoti iš gilių draugystės, kuri yra būdinga Dievo Motinos komandoms, ir jaustųsi susiję su komanda kaip su didele šeima, nors jie ir nedalyvauja kasmėnesiniuose susitikimuose.

c) METŲ PERŽVALGA – PASKUTINIS SUSITIKIMAS

Paskutinis komandos susitikimas – apžvalginis. Jis leidžia komandai atvirai apmąstyti ir peržvelgti komandos gyvenimą krikščioniška dvasia. Komanda pasi-žiūri, kokią pažangą padarė per praėjusius metus ir pasiruošia kitiems metams.

Būtina nepamiršti, kad esminis dalykas – atpažinti Dievo valią atskiroms po-roms ir komandai, atsiliepti į Jo kvietimą kuo autentiškiau įkūnyti meilę (agapę), kuri yra kiekvienos krikščioniškos bendruomenės siela.

d) ĮSIPAREIGOJIMAS

Komandų nariai yra skatinami laikas nuo laiko atnaujinti įsipareigojimą ištikimai laikytis Judėjimo dvasios ir metodų. Įsipareigojimą galima atnaujinti komandos su-sitikimo metu arba per bendrą skyriaus, regiono ar šalies komandų susitikimą.

VII – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ STRUKTŪRA

A) JUDĖJIMO DVASIA

Komanda negali gyventi izoliuotai. Dievo Motinos komandos sukūrė struktū-rą, padedančią koordinuoti, pagyvinti ir užtikrinti komandų tarpusavio ryšius, kuri remia komandas ir išlaiko jas vienybėje.

Komanda gali gyvuoti ir veikti pirmiausia jos narių įsipareigojimo dėka, antra, padedama ir maitinama Judėjimo, su kuriuo ji yra bendrystėje.

Vienybę formuoja ir palaiko troškimas kartu eiti dvasinės pažangos keliu išti-kimybėje Dievo Motinos komandų dvasiai ir metodams.

Narių atsidavimas komandai ir Judėjimui yra išreiškiamas šiais būdais:

- kasdienine „*Magnificat*“ malda, vienijantis su kitų komandų nariais visame pasaulyje;
- skaitant „*Komandų naujienlaiškį*“, leidžiamą įvairiuose Judėjimo lygmenyse;
- dalyvaujant renginiuose ir šventėse, kurie organizuojami sektoriuje arba regiono, super-regiono ar tarptautiniu mastu;
- svingingai priimant kitų Dievo Motinos komandų narius, kai tam atsiranda proga;
- sutinkant prisiimti atsakomybę už Judėjimo organizavimą ir gaivinimą ir šiuose procesuose dalyvauti;
- tenkinant materialius Judėjimo poreikius.

Svarbu, kad nariai kasmet sumokėtų tam tikrą piniginių įnašą pagal savo finan-sines galimybes, padėdami Judėjimui įvykdyti savo misiją poroms. Sunku nusta-tyti, kiek reikėtų duoti, tačiau siūloma, kad nariai paaukotų sumą, lygią jų vienos dienos pajamoms. Finansiniai nepritekliai neturėtų būti kliūtis porai dalyvauti Ju-dėjimo veikloje ir renginiuose.

„Nuosavybę bei turtą jie parduodavo ir, ką gavę, padalydavo visiems, kiek kam reikėdavo.“

Apd 2, 45

B) KOMANDA

Komandą sudaro 5–7 poros ir dvasios patarėjas – kunigas. Dievo Motinos komandų nariai yra krikščionys, susijungę santuokos sakramentu, kuris buvo tei-sėtai palaimintas Bažnyčioje:

- išreiškę savo norą priklausyti Judėjimui;
- sutinkantys dalyvauti bendruomeniniame komandos ir Judėjimo gyvenime;

- įsipareigojantys būti ištikimi Dievo Motinos komandų dvasiai ir praktikuoti jų metodus;
- gerbiantys kitų komandos narių sąžinės laisvę ir jų žmogiškąją bei socialinę įvairovę;
- gyvenantys ištikimybėje Popiežiui ir besilaikantys Bažnyčios mokymo.

Po sutuoktinio mirties našlės ir našliai gali likti komandoje.

a) ATSAKINGOJI PORA

Kiekviena komanda metams išsirenka Atsakingąją porą. Jos vaidmuo – skatinti ir stiprinti komandos narių įsipareigojimą šiai mažai bendruomenei, kad jie gebėtų veiksmingai vienas kitam padėti ir jaustųsi priimti bei mylimi.

Atsakingoji pora turėtų mėginti užtikrinti, kad poros gerai pasiruoštų mėnesiniam susitikimui ir nuoširdžiai jame dalyvautų. Ji turėtų nuolat informuoti kitus komandos narius apie tai, kas vyksta Judėjime, ir skatinti juos aktyviai dalyvauti susitikimuose visuose organizacijos lygmenyse.

b) KUNIGAS – DVASINIS PATARĖJAS

Kiekviena komanda turi gauti kunigo pagalbą. Jis yra ne vien dvasinis komandos patarėjas, bet taip pat atlieka savo kunigišką vaidmenį Bažnyčios bendruomenėje. Jis „*padaro Kristų matomą kaip Bažnyčios galvą*“. (1971, Vyskupų sinodas)

Kunigo įsijungimas į komandą reiškia, kad komanda praturtinama dviem sakramentais: Santuokos ir Šventimų.

Jeigu komandai neprieinama kunigo – dvasinio patarėjo – pagalba, Sektoriaus pora, laikydamosi Judėjimo nuostatų, privalo užtikrinti, kad komanda turėtų laikinąjį dvasinį patarėją.

C) ATSAKOMYBĖS IR VEIKLOS LYGMENYS

a) SEKTORIUS

Sektorius – norinčių kartu keliauti ir viena kitai padėti komandų bendruomenė. Ją paprastai sudaro nuo 5 iki 20 komandų, veikiančių nelabai didelėje teritorijoje: pakankamai maža, kad būtų lengva palaikyti ryšį, ir užtektinai gausi, kad gyvybingai veiktų.

Judėjimas paskiria Sektoriaus porą. Ji dirba, padedama Sektoriaus komandos. Šią komandą sudaro keletas porų ir kunigas – dvasinis sektoriaus patarėjas. Regiono pora pašaukia Sektoriaus porą trejų metų tarnystei.

Sektoriaus poros funkcijos: dvasinis gaivinimas, ryšiai, formacija, renginių organizavimas ir Judėjimo plėtra.

b) REGIONAS

Regioną sudaro septyni kaimyniniai sektoriai, teikiantys tarpusavio pagalbą vienas kitam. Regionas yra ryšių ir bendrystės centras Sektorių poroms, Sektorių komandų nariams ir kitoms poroms, tarnaujančioms Judėjime. Regiono pora skiriama ketverių metų tarnystei, jai padeda Regiono komanda ir Regiono dvasinis patarėjas. Jie visi kartu atsako už dvasinį gaivinimą, ryšius, formaciją ir plėtrą, reflektuodami stengiasi atpažinti dvasias ir puoselėti Regiono porų vienybę.

Regiono porą tarnystei pakviečia Super-regiono pora arba Tarptautinė vadovaujanti komanda (ERI) po konsultacijų su to Regiono Sektorių poromis.

c) SUPER-REGIONAS

Super-regionas sudaromas iš vienos šalies arba iš kelių šalių Regionų. Patirtis rodo, kad Super-regionas gyvybingas, jeigu jame bus bent 200 komandų.

Už Super-regioną yra atsakinga Super-regiono pora. Ji kviečia į pagalbą kitas poras ir kunigą refleksijai, dvasių skyrimui ir jai patikėtiems regionams gaivinti.

Visi kartu sudaro Super-regiono komandą, besidarbuojančią kolegialumo, bendros atsakomybės ir vienybės dvasia. Super-regionino komandos kadencija – penkeri metai.

Jie atlieka savo misiją būdami ištikimi pirminei Judėjimo charizmai, pašaukimui ir misijai. Komanda yra atsakinga už pagrindinių Judėjimo kryptių perteikimą, formacijos būdų ir metodų propagavimą; taip pat už vadovų ir komandų narių vienybę, bendrystę ir formaciją visame Super-regione.

Super-regiono pora yra Tarptautinės Judėjimo Kolegijos narys. Ją tarnystei pakviečia Tarptautinė vadovaujanti komanda (ERI) po konsultacijų su to Super-regiono Regionų poromis.

Jeigu Super-regione susikuria ypač daug komandų, toks Super-regionas gali būti padalytas į tarpines struktūras, vadinamas Provincijomis. Už Provinciją atsakingos poros tarnystės kadencija – penkeri metai.

d) SAŲVEIKOS ZONA

Sąveikos zonų koncepcija buvo pristatyta 2001 m. liepą Hiustono koledže. Visas pasaulis buvo padalytas į 4 geografines sritis: Centrinę Europą, Euro-Afriką, Euraziją ir Amerikas. Sąveikos zona veikia kaip poskyris, kuris metams bėgant gali būti keičiamas pagal poreikius. Ją sudaro keli Super-regionai ir Regionai, tiesiogiai prijungti prie Tarptautinės vadovaujančios komandos (ERI).

Zonų tikslas – stiprinti ryšius, gilinti misijos supratimą, vienybę ir solidarumą peržengiant tautines ir valstybines sienas. Zonos struktūra palaiko ryšius ir jungtis tarp Super-regionų ir Regionų jos ribose, taip pat su kitų Zonų Super-regionais bei Regionais ir su ERI.

ERI palaiko ryšį su visomis Judėjimo komandomis per Atsakingąsias zonų poras, nes jos yra ERI narės. Atsakingųjų porų (Zonų, Super-regionų ir Regionų) asmeniniai kontaktai ir bendravimas elektroninėmis ryšio priemonėmis (telefonu, internetu, el. paštu) padeda joms geriau suprasti kiekvieno Super-regiono ir Regiono poreikius, tikslus, projektus, veiksmus, sėkmes ir nesėkmes.

e) TARPTAUTINĖ VADOVAUJANTI KOMANDA (ERI)

Tarptautinė vadovaujanti komanda yra atsakinga už visą Judėjimą. Ją sudaro penkios arba šešios poros ir kunigas – dvasinis Judėjimo patarėjas. ERI veikia kolegialiai.

Tarptautinės vadovaujančios komandos nariai parenkami taip, kad atspindėtų Judėjimo tarptautiškumą. Jie įsipareigoja veikti kaip asmenys, o ne kaip savo šalies atstovai.

Kiekvienos poros tarnystės kadencija Tarptautinėje vadovaujančioje komandoje – šešeri metai. Kiekviena iš jų yra kolegialiai atsakinga už visą Judėjimą ir darbuojasi glaudžiai sąveikaudama su Super-regionų poromis.

Tarptautinė vadovaujanti komanda iš savo narių išsirenka vieną Vadovaujančią porą. Jos užduotis – gaivinti ir puoselėti bendrystę su Tarptautine vadovaujančia komanda ir Tarptautine kolegija. Ši pora – oficialus Judėjimo atstovas. Jų tarnystės kadencija – šešeri metai.

Tarptautinė vadovaujanti komanda turi šias atsakomybes ir misiją:

- gaivinti visą Judėjimą;
- palaikyti ryšį tarp Judėjimo ir visuotinės Bažnyčios;
- užtikrinti ištikimybę pamatiniams Judėjimo įkvėpimams;
- rūpintis ilgalaikiu dvasių skyrimu;
- užtikrinti Judėjimo vienybę;
- plėsti Judėjimą, rūpintis jo įkūrimu ten, kur jis dar neveikia.

f) TARPTAUTINĖ KOLEGIJA

Tarptautinę kolegiją sudaro Vadovaujančios komandos nariai ir Super-regionų poros. Ji susitinka apmąstyti ir pasikeisti nuomonėmis, kaip organas, kolegialiai atsakingas už tarptautinį Judėjimą; taip pat rūpinasi palaikyti savo narių vienybę ir bendrystę.

Poros, atsakingos už Izoliuotus regionus ir Koordinaciją (žr. toliau), yra periodiškai kviečiamos dalyvauti Kolegijos veikloje.

g) YPATINGI ATVEJAI

Tarptautinę kolegiją sudaro Vadovaujančios komandos nariai ir Super-regionų poros. Ji susitinka apmąstyti ir pasikeisti nuomonėmis, kaip organas, kolegialiai atsakingas už tarptautinį Judėjimą; taip pat rūpinasi palaikyti savo narių vienybę ir bendrystę.

Poros, atsakingos už Izoliuotus regionus ir Koordinaciją (žr. toliau), yra periodiškai kviečiamos dalyvauti Kolegijos veikloje.

o *Izoliuotas sektorius*

Izoliuotas sektorius yra toks, kuris dėl savo geografinės padėties negali būti integruotas į Regioną nei dalyvauti jo veikloje. Atsakomybė yra apibrėžiama ir vykdoma taip pat, kaip Sektoriuje, kuris priklauso Regionui. Sąveika su Izoliuotu sektoriumi rūpinasi Regiono komandos narys, Koordinacijos komanda ar Tarptautinė vadovaujanti komanda. Atsakingąją porą skiria už sąveiką atsakingi asmenys.

o *Izoliuotas regionas*

Izoliuotas regionas yra toks, kuris nėra įjungtas į Super-regioną ir neturi pakankamo komandų skaičiaus, kad galėtų tapti Super-regionu.

Atsakomybė yra apibrėžiama ir vykdoma taip pat, kaip Regione, kuris priklauso Super-regionui.

h) LAIKINOS TARPINĖS STRUKTŪROS

Esant būtinybei ir dažniausiai dėl geografinių priežasčių (pvz., ilgų nuotolių), gali būti sukurtos laikinos tarpinės struktūros Judėjimo plėtrai ir gyvastingumui užtikrinti.

o *Iki-regionas ir Iki-sektorius*

Šių tarpinių lygmenų atsakingosios poros turi tokias pat atsakomybes ir tokios pat trukmės tarnystės kadenciją kaip Regiono ir Sektoriaus poros.

o **Regioninė ir tarpreregioninė koordinacija**

Regionine ir tarpreregionine koordinacija yra vadinamas nesusijusių vienetų (regionų, iki-regionų, sektorių, iki-sektorių, izoliuotų sektorių ar komandų), išsi-skaidžiusių konkrečioje geografinėje zonoje ir neturinčių pakankamo komandų skaičiaus Izoliuotam regionui ar Super-regionui sukurti, tarpinis ir laikinas sugrupavimas.

Tarptautinė vadovaujanti komanda paskiria Koordinuojančią porą atsakinga už regioninę ir tarpreregioninę koordinaciją. Jos tarnystės kadencijos trukmė – ke- tveri metai.

VIII – JUDĖJIMO TARNYSTĖS

„Patar naukite vieni kitiems kaip geri daugiopos Dievo malonės še- mininkai, sulig kiekvieno gautą malonę. Jei kas kalba, tekalba kaip Dievo žodžius; jei kas tarnauja, tegul tarnauja kaip Dievo apdovanotas jėgomis...“

1 Pt 4, 10–11

A) ATSAKOMYBĖ: TARNYSTĖ

„Dvasinė atsakomybė gali būti suprantama tik kaip gauta iš Viešpa- ties ir negali būti uzurpuota. Tai reiškia, kad mes turime likti vienybėje su Tuo, kuris mums ją patikėjo.“

Tėvas Roger Tandonnet

Tokia yra Dievo Motinos komandų atsakomybės dvasia. Šiandieniniame pa- saulyje žodis „atsakomybė“ dažnai yra tapatinamas su jėga ir galia. Tačiau Kris- tus, plaudamas mokiniams kojas, parodė kitokį atsakomybės būdą – atsiduoti savo brolių ir seserų tarnystei. Komandų tarnystė – tai kvietimas į didesnę meilę, o visi atsakingieji yra pašaukti tarnauti.

Dievo Motinos komandų atsakomybę prisiima poros, t. y. vyras ir žmona kartu. Jos vykdo ją komandoje, padedamos kitų porų ir kunigo – dvasinio patarėjo – bendros atsakomybės, kolegialumo ir vienybės atmosferoje.

Norėdama prisiimti atsakomybę už tarnystę, pora turi gerai pažinti šios tarnys- tės ir viso Judėjimo tikslus.

Visa atsakomybė yra ribotos trukmės: tarnystės kadencijos trukmė priklauso nuo atsakingumo lygmens.

Įvairios atsakomybės yra apibūdintos brošiūroje „*Atsakomybė Dievo Motinos komandose*“; jos apibendrinimas yra įtrauktas ir į šias Judėjimo gaires.

B) SAŲEIKA

Komanda nekeliauja sau viena. Sąveika yra būtina norint auginti bendrystės ir vienybės dvasią, priklausomumo Judėjimui pojūtį, ištikimybę jos tikslams ir kerti- nams charizmoms. Sąveika užtikrina komandų tarpusavio komunikaciją ir jų ryšį su Judėjimu.

Sąveika yra svarbi kiekvienam atsakomybės lygmeniui, o ypač tarp Atsakin- gosios Sektoriaus poros ir sektoriaus komandų. Sektorius – esminė bendruome- nė komandų gyvenime.

Sąveikos forma yra adaptuojama pagal situacijos poreikius. Ji turėtų būti as- meniška ir, jeigu įmanoma, per susitikimus su komandos nariais. Sąveika turi vyk- ti maldos ir draugystės dvasia.

Sąveikos poros rūpinasi, kad joms patiktų komandų poros gautų pagalbą, kurios reikia norint gyventi pagal santuokinį dvasingumą, naudojantis Judėjimo siūlomomis priemonėmis.

IX – NAUJOS KOMANDOS JUDĖJIME

a) JUDĖJIMO PLĖTRA

Dievo Motinos komandos – Šventosios Dvasios dovana Bažnyčiai – yra pa- tikėtos jų narių rūpesčiui. Atsakomybė už Judėjimo plėtrą – kad ir kitos poros galėtų sužinoti ir patirti, kas tai yra, – priklauso kiekvienam komandos nariui.

Komandų nariai nori, kad Dievo Motinos komandos būtų žinomos, nes jie jau įsitikino, kad šis Judėjimas daugeliui porų padeda atrasti Kristų ir Jį sekti.

Tačiau būtent Sektorius turi išskirtinę atsakomybę koordinuoti ir organizuoti Dievo Motinos komandų plėtrą, skleisti informaciją apie jas. Kiekvienas sektorius tą daro skirtingai, atsižvelgdamas į vietos situaciją, priklausomai nuo porų, atsa- kingų už šį procesą, talentų.

b) INFORMACIJA

Aiškiai ir objektyviai pateikti informaciją apie Judėjimą, jo turtus ir reikalavimus jau savaime yra misija.

Svarbu pristatyti visa, ką gali pasiūlyti Dievo Motinos komandos: jų tikslus, priemones ir metodus, remiantis Judėjimo dokumentais, ir parodyti jų vaidmenį šiandienos pasaulyje bei jų vietą Bažnyčioje.

Kiekvienas sektorius turi suorganizuoti informaciją pagal savo poreikius.

c) IŠBANDYMAS (PILOTAVIMAS)

Esminis dalykas – skirti daug dėmesio naujai besikuriančiai komandai. Komanda yra mažiausia, bet svarbiausia Judėjimo ląstelė. Nuo jos gyvybingumo priklauso visas Judėjimas.

„Pilotuojanti pora“ kelis mėnesius palydi naują komandą. „Pilotai“ supažindina naują komandą su Judėjimu, palaiapsniui perteikia jai Judėjimo dvasią, metodus ir formacijos būdus. Pilotuojanti pora naudojami šiai tarnystei paruošta literatūra.

Išbandymo laikotarpio pabaigoje organizuojamas formacijos savaitgalis arba rekolekcijos naujoms komandoms; tai leidžia naujų komandų nariams pagilinti savo žinias apie Judėjimą, susitikti su kitomis poromis ir stipriau įsipareigoti komandos gyvenimui.

d) KELIONĖ SU KITAIŠ

Komandų nariai, praturtinti ir palaikomi gyvenimo Judėjime, yra raginami įsijungti į vietinę bendruomenę, tenkinti jos poreikius, o per tai tarnauti Bažnyčiai.

Dievo Motinos komandos, susidūrusios su aštria evangelizacijos būtinybe, suvokia, kad būtina suteikti poroms galimybę atrasti krikščionišką tikėjimą arba atnaujinti jų kelionę Bažnyčioje.

Iš to kilo iniciatyvų, kuriomis siekiama padėti poroms, nepriklausančioms Judėjimui, susitikti grupėse ir viena kitai padėti gyventi įsipareigojimo dvasia.

Kelis mėnesius jos dalijasi savo patirtimis, krikščioniško, santuokinio, šeiminio ir bendruomeninio gyvenimo pažinimu.

Pabaigus šį „kursą“ grupei pristatomas Dievo Motinos komandų Judėjimas kaip galimas pasirinkimas tiems, kurie nori toliau priklausyti bendruomenei.

X – DIEVO MOTINOS KOMANDŲ GYVENIMAS KAIP JUDĖJIMAS

Komandų nariai yra kviečiami įsijungti į Judėjimo gyvenimą ir jo struktūras savanorišku ir ištikimu bendradarbiavimu.

Be komandų susitikimų ir darbinių susitikimų įvairiais lygmenimis organizuojama ir kitokia veikla – formalesnė bei oficialesnė:

a) SEKTORIAUS, REGIONO, SUPER-REGIONO IR T. T. SUSITIKIMAI

Bent kartą per metus yra organizuojamas susitikimas sektoriaus, regiono ar super-regiono mastu, kad galėtų susitikti atsakingosios poros. Tai puikus metas bendrai maldai, vienybės ir bendrystės ryšiams stiprinti, galimybė pateikti gaires, ugdyti ir ugdytis bei gauti informaciją apie vietinę, nacionalinę ir tarptautinę Komandų plėtrą.

b) UGDYMO SESIJOS

Sesijos yra svarbus laikas Komandų gyvenime. Jų tikslas – perteikti poroms Judėjimo dvasią ir metodus, bei pagilinti jų pažinimą. Geresnis Dievo Motinos komandų kelio pažinimas sustiprina porų įsipareigojimo tvirtumą, jos gali geriau įvykdyti savo misiją ir tarnystę.

Sesijos dažniausiai vyksta rekolekcijų namuose ir trunka bent tris dienas (savaitgalį). Šios dienos, praleistos Komandų atmosferoje su poromis iš skirtingų komandų, yra puikus laikas ugdymuisi, draugystei ir dalijimuisi.

Sesijos programą sudaro laikas maldai, paskaitos ir pasidalijimai, kurie pagilina ir patobulina dalyvių gyvenimą.

Tarptautinė sesija – proga reguliariai susitikti skirtingų šalių komandų nariams. Ši ugdymo laiką praturtina pasidalijimai tarp porų iš skirtingų kultūrų ir socialinių sluoksnių, turinčių skirtingą patirtį.

Atostogų sesijos – ugdymo užsiėmimų ir atostogų jungtis, leidžianti visai šeimai išgyventi dalijimosi dvasingumu malonę. Programa apima įvairias veiklas, skirtas vaikams, ir poilsio valandėles visai šeimai.

c) TARPTAUTINIAI SUSITIKIMAI

Judėjimas reguliariai organizuoja tarptautinius susitikimus. Tai yra ypatingas metas maldai, pasidalijimams ir Dievo Motinos komandų susiorientavimui pasauliniame kontekste.

„Kryptys“ visų komandų nariams yra pateikiamos kaip Judėjimo prioritetams artimiausiems keleriems metams. Jos nustatomos remiantis situacijos ir porų poreikių stebėseną.

Šie susitikimai – svarbus dvasios vienybės ženklas; ši dvasia tūkstančius žmonių visame pasaulyje suvienija džiaugsmo ir gyriaus Dievui atmosferoje.

XI – MISIJA

Dievo Motinos komandos yra Judėjimas, kuris padeda savo nariams aktyviai veikti Bažnyčioje ir pasaulyje.

Judėjimas Bažnyčios prašymu gali dalyvauti jos sielovadinėje misijoje, ypač santuokos ir šeimos sferoje.

a) JUDĖJIMO MISIJA

Dievo Motinos komandų konkreti ir tiesioginė misija – padėti poroms labiau gyventi santuokos sakramento malone.

Be to, jos turi misijinį tikslą – žodžiu ir gyvenimo liudijimu skelbti pasauliui krikščioniškosios santuokos vertybes (žr. *Antrasis vėjas*, 1988).

b) KOMANDOS NARIŲ MISIJA

„Šiuolaikinei visuomenei ypač reikia liudijimo tų porų, kurios ištvėria savo santuokoje, kaip iškalbingo mūsų žmogiškosios būsenos ir nuolatinės Dievo meilės ženklo (net jeigu jį sunku parodyti).“

Šv. Jonas Paulius II, *Darbotvarkė trečiajam tūkstantmečiui*

„Jeigu Dievo Motinos komandos nebūtų treniruočių aikštė vyrams ir moterims, pasirengusiems drąsiai imtis atsakingų tarnysčių Bažnyčioje ir visuomenėje, jos prarastų bet kokią savo egzistavimo prasmę.“

Tėvas Anri Kafarelis

a) MISIJA JUDĖJIME

Poros naudoja dovanas, gautas iš Dievo, tarnaudamos savo komandai, sektoriui ir regionui tokiais būdais:

- kartu stengdamosi gyventi bendruomeninį gyvenimą ir praplėsti tarpusavio paramą;
- palaikydamos tuos, kurie atsiliepia į pašaukimą tarnauti atsakingosios poros vaidmenyje;
- dalyvaudamos naujose iniciatyvose, kurių imamasi reaguojant į augančius porų lūkesčius.

„*Niekam neleidžiama likti neaktyviam.*“

Šv. Jonas Paulius II, *Christis Fidelis Laici*

b) MISIJA BAŽNYČIOJE

Komandos nedalyvauja jokiaje jungtinėje veikloje. Kiekviena pora turi pati atrasti savo pašaukimą, į kurį Viešpats nori, kad ji atsilieptų.

Tačiau ši vaisinga individualių įsipareigojimų laisvė neturėtų leisti mums pamiršti, kad Judėjimas turi savo konkrečią charizmą ir jis negali „nusigręžti nuo susituokusių vyrų ir moterų“ bei nuo specifinių pašaukimų iš Vyskupų pusės sielovadinės tarnystės šeimai srityje.

Taip pat svarbu, kad Komandos

- būtų atviros naujiems socialiniams sluoksniams ir rūpintųsi savo šalies poreikiais, ypač tais, kuriuos išryškina vietinės Bažnyčios (žr. *Antrasis vėjas*, 1988);
- atsilieptų į Bažnyčios kvietimą naujai evangelizacijai, besiremiančiai žmogiškąja meile ir šeimos gyvenimu. Šiandien Bažnyčiai ypač reikia susituokusių pasauliečių, išugdytų formacija, kurios dėka tikėjimas ir gyvenimas maitina vienas kitą. Krikščioniškos poros taip pat turi misijinę pareigą kitoms poroms ir prievolę joms padėti. Susituokę krikščionys teisėtai trokšta perduoti kitiems savo patirtį ir parodyti, kad Kristus yra santuokinio gyvenimo šaltinis. (Šv. Jonas Paulius II, *50-osios Chartijos metinės*).

c) MISIJA PASAULYJE

Poros yra pašauktos būti atsinaujinimo raugu ne tik Bažnyčioje, bet ir pasaulyje, ir liudyti, kad

- santuoka tarnauja meilei;
- santuoka tarnauja laimei;
- santuoka tarnauja šventumui.

„Nesuskaičiuojama daugybė porų bus dėkingos jums už pagalbą, kurią jūs joms teikiate; faktiškai tokios pagalbos reikia daugeliui jų.“

Šv. popiežiaus Pauliaus VI kalba Dievo Motinos komandoms 1976 m.

„Argi malda nėra ta jėga, kuri išveda mus iš savęs pačių ir pastūmėja tarnauti kitiems? Per maldą žmogiškos priemonės įgauna visą savo pajėgumą, o malda pasiekia ir ten, kur žmogiškos priemonės yra bejėgės.“

Tėvas Anri Kafarelis

XII – NUORODOS tolesnei informacijai

- **Dievo Motinos komandų chartija** (1947) – 1972 m. leidimas (1 priedas)
- **Kas yra Dievo Motinos komanda?** – 1977
- **Antrasis vėjas:** Dievo Motinos komandų dokumentas – 1988
- **Kardinolo Feltino laiškas** – 1960 m. kovas (1 priedas)
- **Pripažinimo dekretas** – 1992 m. balandis (2 priedas)
- Tėvas Kafarelis, Dievo Motinos komandos (1988)
- Henri Caffarel, „Dievo pagautas žmogus“ (1997)

- Komandos susitikimas (1985)
- Pasidalijimas (1985)
- Gyvenimo taisyklė (1999)
- Klausytis Dievo žodžio (1985)
- Tylos malda
- Sutuoktinių malda (1996)
- Prisėdimas (poros pokalbis)
- Dvasinis susitelkimas (1982)
- Dievo Motinos komandų atsakomybė (1993)
- Kunigas – dvasinis patarėjas (1993)
- Atsakingoji komandos pora (1978)
- Sektoriaus pora (1993)
- Regiono pora
- Informacijos pora (1979)
- Pilotinė pora
- Sąveikos pora (1994)
- Tėvo Kafarelis konferencijos ir redaktoriaus žodis Dievo Motinos komandų Naujienlaiškyje
- Dievo Motinos komandos Naujojo Įsakymo tarnyboje
- Dievo Motinos komandos ateizmo akivaizdoje
- Susirinkę Kristaus vardu

KARDINOLO FELTINO LAIŠKAS

Bažnyčioje, kaip ir pilietinėje visuomenėje, ateina metas, kai kiekviena asociacija turi išreikšti savo prigimtį, tikslus ir metodus Nuostatų forma. Privalumas – nedaryti to per greitai, kad nebūtum įkalintas per daug siauroje liejimo formoje, kuri galėtų apsunkinti evoliuciją ir pasikeitimus. Tačiau reikia, kai tik įmanoma, įrėminti save, kad būtum garantuotas, jog vystymasis ir plėtra vyksta tinkama kryptimi, be tuščių dvejonų ir diskusijų apie išskirtinį grupės charakterį. Naujas institucijas Bažnyčioje pirmiausiai patvirtina vietos vyskupas, po to Šventasis Sostas, jeigu manys tai esant reikalinga ir tinkama.

Kaip sužinojote iš paskutinio Naujienlaiškio, Dievo Motinos komandų Nuostatai ką tik nusiųsti į Romą, kur jie yra analizuojami. Prieš tai juos patvirtino Jo Eminencija kardinolas Feltnas, kurio ypač svarbų laišką rasite žemiau. Šis dokumentas aiškiai ir tiksliai apibūdina mūsų Judėjimo bruožus. Jį verta perskaityti ir apmąstyti asmeniškai bei panagrinėti komandos susitikime. Mūsų vieta krikščionybėje sulaukė paties tiksliausio apibūdinimo.

Veikimo linija – labai aiški, tad tik nuo kiekvieno mūsų priklauso, kiek būsime jai ištikimi.

Anri Kafarelis

Būdamas DIEVO MOTINOS KOMANDŲ plėtros Prancūzijoje ir visame pasaulyje liudininku ir suvokdamas, kad šių komandų poros auga dvasiškai, džiaugiuosi gavęs progą išsakyti savo mintis Judėjimo vadovybei.

Kaip vietos vyskupas išanalizavau man pateiktus Nuostatus ir su malonumu informuoju Judėjimo vadovybę, kad aš jiems pritariu. Jie yra ilgametės patirties vaisius, parodę, jog tvirti ir sykiu lankstūs administraciniai rėmai gali sudaryti palankias sąlygas meilės augimui ir sutuoktinių porų įtakos sklaidai.

Visi nariai telieka ištikimi pirminiam įkvėpimui ir Judėjimo charakteristikoms: dvasingumui, virštautiškumui ir pasauliečių vadovavimui.

1 – Dievo Motinos komandos yra ir privalo likti dvasinės formacijos judėjimu.

Šių komandų egzistavimo tikslas – padėti savo nariams (pakrikštytiesiems krikščionims) atrasti savojo pašaukimo reikalavimus bei didingumą ir Judėjimo Nuostatų bei struktūros pagalba paskatinti juos „siekti krikščioniško gyvenimo

tobulybės santuokinio ir šeiminio gyvenimo kontekste“; kaip sakė Popiežius Jonas XXIII 1959 m. gegužę, kreipdamasis į tūkstantį Judėjimo porų kaip į piligrimus, atvykusius į Romą.

Dievo Motinos komandų – „tobulumo mokyklos“ – nereikėtų statyti į vieną gretą su Katalikų Veikimu ar šeimų sąjūdžiais. Jos gali teisėtai jaustis kovotojų parengimo arena, kurie galbūt bus asmeniškai pašaukti gausiai įsijungti į Katalikų Veikimą ir į hierarchijos patvirtintus gerus darbus. Jie toliau užsiims savo darbais pasaulyje, tačiau sykiu jiems rūpės liudyti krikščionišką gyvenimo būdą ir sukurti tokią socialinę tvarką, kuri atitiks Bažnyčios mokymą.

2 – Dvasinės formacijos tikslas pateisina Dievo Motinos komandų virš-tautiškumo idealą. Dvasinis gyvenimas neturi sienų, o ši didi dvasinė ir virš-tautinė porų brolystė unikaliame Judėjime, apimančiame daugiau nei 20 šalių, yra vertingas liudijimas ir nuostabi viltis.

Norint, kad šis virš-tautiškumas nebūtų iliuzija, bet atvestų į Kristaus meilės lygmenį, Komandų vadovams ir nariams reikia stiprios vadovybės ir ištikimos drausmės dvasios, kitaip Judėjimas, susidūręs su pagunda, gresiančia visos dvasinės grupės (labiau atsigręžti į besaikę veiklą), nusilps. Dievo Motinos komandos, pasidavusios šiai pagundai, taptų savo egzistencijos išdavikėmis.

3 – Puiku, kad visuose lygmenyse vadovauja pasauliečiai.

Tai atitinka pasauliečių integracijos tendenciją, kurią per paskutiniuosius 30 metų taip skatina Šventasis Sostas. Kunigo, kuris pagal Nuostatus padeda Sektoriaus porai, misija – gaivinti poras dvasiškai, joms patarti ir užmegzti ryšį su vietos vyskupu.

Tarptautinės Vadovaujančios komandos lyderis – kunigas, kurį skiria Kardinolas Paryžiaus Arkivyskupas, kurio atsakomybė – mokymas ir dvasinis palydėjimas. Iki šiol šį vaidmenį atliko Tėvas Kafarelis, Dievo Motinos komandų įkūrėjas. Patvirtinimas, kurį Mes suteikiame Nuostatams, leidžia Mums dar kartą patvirtinti Tėvą Kafarelį šioms pareigoms ir išreikšti Mūsų visišką pritarimą jo dvasiniam ir ugdomajam indėliui į Dievo Motinos komandų Judėjimą, taip pat pasidžiaugti išmintimi, su kuria jis ir jo bendradarbiai veda komandas absoliutaus klusnumo ir ištikimybės vyskupams bei Šventajam Sostui dvasia.

Patvirtinimas duotas Paryžiuje 1960 m. kovo mėn. 25 d.

Pasirašė: Kardinolas Maurice FELTIN,
Paryžiaus arkivyskupas

2 priedas

PRIPAŽINIMO DEKRETAS

Dievo Motinos komandos buvo įkurtos Paryžiuje 1938 m. kelių sutuoktinių porų, kurios, vadovaujamos Tėvo Anri Kafarelį, troško santuokoje įgyvendinti savo, kaip pakrikštytųjų, krikščionišką pašaukimą.

Oficialus Judėjimo įkūrimas – Dievo Motinos komandų Chartijos priėmimas 1947 m. gruodžio mėn. 8 d.

Tuometinės Judėjimui vadovujančios poros, vadovaujamos Tėvo Kafarelį, Chartijoje patvirtino savo įsipareigojimą:

- a) įgyvendinti savo krikšto pažadus;
- b) besąlygiškai atsiduoti Kristui;
- c) tarnauti Jam be dvejonų;
- d) šeimos gyvenimą grįsti Evangelija;
- e) stengtis, kad jų meilė, pašventinta Santuokos sakramentu, teiktų šlovę Dievui, liudytų kitiems, kad Kristus yra meilės atpirkėjas, ir atsisteisti už nuodėmes prieš santuokos ryšį;
- f) jos visada ir visur siekia būti Kristaus misionieriais;
- g) jos trokšta išreikšti savo atsidavimą Bažnyčiai, pasirengusios atsiliiepti į dvasininkijos ir vyskupų prašymus;
- h) jos stengiasi būti kompetentingos savo pašaukimuose ir kasdieniniame gyvenime;
- i) jos trokšta visą savo veiklą paversti bendradarbiavimu su Dievu Jo darbe ir per tarnavimą kitiems;
- j) gerai pažindamos savo silpnumą ir savo stiprybės ribas, nepaisant geros valios,
- k) kasdien patirdamos, kaip sunku įkūnyti krikščioniško gyvenimo idealą mūsų bedieviškame pasaulyje,
- l) ir turėdamos nepajudinamą tikėjimą draugystės jėga bei tarpusavio pagalba,
- m) **jos nusprendė susijungti į komandas.**

Dievo Motinos komandos yra pavedusios save Dievo Motinos globai, kadangi nėra geresnio vadovo Dievo link už Motiną Mariją. Jos trokšta būti dvasiniu porų sambūriu, daryti pažangą kelyje į šventumą, o per santuoką įteisinti savo bendrame gyvenime santuokinį dvasingumą, padedant komandai.

Paskutiniaisiais metais vis aštriau juntamas šeiminių gyvenimo ir krikščioniškos santuokos atnaujinimo poreikis, kurį pranašiška išvelgė Tėvas Kafarelis ir Judėjimą kūrūsios poros, ir kuriam stipriai pritarė II Vatikano Susirinkimas, ir jis nė kiek nesilpnėja. Taigi komandos parama, tais pačiais idealais gyvenančių porų padrašinimas, Judėjimo teikiamas nuolatinis dvasinis penas darosi vis reikalingesnis.

Per visą savo egzistavimo istoriją Dievo Motinos komandos, pasklidusios po įvairias šalis ir žemynus, stengėsi atsiliiepti į šį poreikį porų gyvenime pasėtu šventumo sėklų brendimo dėka. Judėjimo dvasinė kokybė ir apaštalinė jėga jau tapo svarbiu indėliu į santuokos atnaujinimą visame pasaulyje ir tikėtina, kad šis indėlis dar labiau padidės ateityje.

Daug vyskupų, laikydami Dievo Motinos komandas Dievo dovana Bažnyčiai ir pasauliui, išreiškė savo paramą Judėjimui ir palaikė jo prašymą, 1990 m. rugsėjo mėn. 19 d. įteiktą Popiežiškajai Pasauliečių reikalų Tarybai, būti pripažintu Tikinčiųjų Asociacija pagal privačią teisę.

Kruopščiai išstudijavusi patvirtinimui pateiktus Nuostatus ir gavusi Jo Šventenybės Jono Pauliaus II pritarimą, duotą Jo Eminencijai Kardiolui Eduardui Pironio 1992 m. kovo 26 d. audiencijos metu, Popiežiškoji Pasauliečių reikalų Taryba pripažįsta Dievo Motinos komandas kaip Tikinčiųjų Asociaciją pagal privačią teisę sutinkamai su 298 – 311 ir 321 – 329 kanonų reikalavimais ir patvirtina jos Nuostatus *ad experimentum* 5-erių metų laikotarpiui.

Šis oficialus pripažinimas tesustiprina ištikimybės saitus su Bažnyčia ir jos magisteriumu, kurie visą nuo pat Judėjimo atsiradimo pradžios buvo išskirtinė jo žymė. Tegu Mergelė Marija, Dievo ir kiekvienos krikščioniškos poros Motina, toliau veda Komandas keliu į šventumą, kurį tik Kristus gali suteikti. Kartu su ja dėkokime Dievui:

*„Mano siela šlovina Viešpatį,
mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju,
nes jis pažvelgė į nuolankią savo tarnaitę...“*

Duota Vatikane, šią 1992 metų balandžio mėnesio 19 dieną Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Prisikėlimo šventėje

Paul J. Cordes
Viceprezidentas

Kardiolas Eduardo F. Pironio
Prezidentas

MANO SIELA ŠLOVINA VIEŠPATI,

mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju,

nes jis pažvelgė į nuolankią savo tarnaitę.

Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos,

nes didžiųjų dalykų padarė man Viešpats,

ir šventas yra jo vardas!

Jis maloningas iš kartos į kartą

tiems, kurie jo klauso.

Jis parodo savo rankos galybę

ir išsklaido išdidžios širdies žmones.

Jis numeta galiūnus nuo sostų

ir išaukština mažuosius.

Alkstančius gėrybėmis apdovanoja,

turtuolius tuščiomis paleidžia.

Jis ištiesė pagalbos ranką savo tarnui Izraeliui,

kad minėtų jo gailėstingumą,

kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams –

Abraomui ir jo palikuonims per amžius.

Lk 1, 46-55

Išleista Lietuvoje 2019 m.

info@equip-es-notre-dame.lt
www.dmkomandos.lt
www.equip-es-notre-dame.com